

Екзамен витримали

Виїзні засідання колегії райдержадміністрації та координаторної ради райради – серйозний екзамен для тих сільських та селищних голів, чия діяльність підпадає під мікроскоп ретельного вивчення. Адже треба д-вести на ділі і колегам, і районному керівництву, що ти належно виконуєш делеговані тобі законом повноваження, що

твоє службове крісло – не пляжний шезлонг, посада голови – не почесне звання, а нелегке випробування на господарську зрілість.

НОВАКИ зустріли нашу депутацію по-справжньому святковою охайністю побілені загорожі навколо будинків, ретельно прибрані подвір'я, пофарбовані віконниці й двері в будинках. Не в кожній садибі, звичайно, доклали господарі своїх рук, але у більшості – безперечно. Бо й господарі бувають різні – один за назвою, інший – за працею.

Можливо, поталанило сільському голові Володимирі Троневичу, що й погода гарною видалася, і напередодні Великодня кожному господарю з Новаків захотілося своє обійстя причепурити. Але як би там не було, а село –

наче картинка, як та перша весняна квітка. На цьому не раз зупинявся Володимир Олексійович, розповідаючи про нього колегам.

Рані і зхитті

Оглядини, як і годиться, розпочали з приміщення сільської "мерії". І варто сказати, що претензій до колективу, який тут працює, не було. Все в чистоті і в повному "ажурі".

Та й дитячий садочок справив на гостей досить приємне враження. А хіба може бути інакше, коли цей заклад, який не працював понад 3 роки, зберіг до ниточки все, що тут було

досі, і нимі готовий прийняти найменшеньких новачат. Тільки найщиріших співвдячності заслужили за це люди, котрі, працюючи на чверть або половину ставки, все ж зуміли забезпечити недоторканість майна, яке в багатьох інших садках району розтягли по всіх усюдах.

Гарно утримується й приміщення та територія сільського ФАПУ. Санбюлетені, які тут служать профілактиці багатьох захворювань, настільки оригінальні і естетично оформлені, що в жодному медичному закладі району (не виключаючи й районну поліклініку) подібних не доводилось бачити. Жодної, здавалося б, причини зробити зауваження сільському голові, та все ж привід знайшовся: відсутність у ФАПі холодильника.

(Закінчення на 2-ій стор.)

Екзамен витримали

(Закінчення.

Поч. на 1-й стор.).

Є він в кабінеті голови, є в кабінеті директора школи, а от у сільському медзакладі – немає. Хоча тут він найпотрібніший. Дав Володимир Олексійович слово виправити становище, отож є надія, що його слово з ділом не розійдеться.

З певним колом проблем познайомила учасників колєгі директор місцевої школи. Ні, не стільки питаннями навчання журилася Олена Арсентівна, скільки місцевою демографією: щорічно скорочується шкільний контингент. Ось і нинішнього навчального року в першому класі нараховується лише п'ятеро діток. Симптом цей для села доволі тривожний, адже, не маючи надійного припливу молодих сил, село з процвітаючого може перетворитися в безперспективне. Тут, мабуть, є над чим подумати і сільському голові, і керівнику СВК. Маю на увазі забезпечення молоді робочими місцями, створення для них нормальних умов проживання.

Не згірш від Новаків підготувалося до зустрічі членів колєгі й Озеро. Про це можна було судити з тієї ошатності, якої набуло село у день їх приїзду. Під стат

зовнішньому вигляду був і внутрішній зміст побаченого. Приємно було зайти до закладів торгівлі, де вас постійно очікує чудовий асортимент різноманітних продовольчих товарів. Цьому, можливо, сприяє досить жорстка конкуренція, адже господарями трьох закладів у центрі села є різні фірми.

В одному приміщенні працює швейна майстерня кооперативу "Полісся", створеного Миколою Рубахою. Жіночки шили спецодяг на замовлення лісівників. Хай і не зовсім велика заробітна плата, але для села навіть такий прибуток – бажаний. Сільський ФАП також зустрів охайністю, і, як годиться, чистотою, тож жодних претензій його працівникам вислуховувати не довелося. Як і працівникам дитсадка, які, подібно до новаківських колєг, зуміли зберегти для сільських малят і приміщення, і все його начиння до останньої іграшки. З усього видно було, що і про заклад турбувалися, і про майбутне малесеньких озерчан.

Мали що показати гостям і в місцевій школі. Директор закладу Марія Іванівна Чащка багато розповіла про очолюваний нею колектив, про його традиції. А вони, ці

традиції, досить давні. Свого часу озерчан називали в районі в числі найпрацьовитіших, бо ж не дарма місцевий колгосп був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, а врожājями картоплі, льону, інших сільгоспкультур славився далеко за межами області.

Ставлення до праці й сьогодні вигідно вирізняє селян Озера, навіть їх дітей. Школярі одними з перших в районі взялися працювати на землі, виділеній для потреб школи. За рахунок раціонального й ефективного використання шкільного трактора тут мають змогу придбати щось для технічного оснащення кабінетів і для ремонту школи. Зроблена власними силами реконструкція котельні дозволяє зимової пори школярам почуватися в районі чи не найкраще.

Побачили гості й шкільний музей, де зібрано чимало фотодокументів з історії села. Приємно було бачити, як любовно тут ставляться до імен таких відомих колись земляків-озерчан, як Герой Соціалістичної Праці Килина Тишківець. Заслужений працівник сільського господарства Адам Рижий. Шкода, звичай-

но, що сільська влада якось і досі не потурбувала-ся аби увіковічнити пам'ять про цих видатних людей у назвах сільських вулиць.

Мабуть, не сподівався сільський голова Озера Михайло Гнатович Хімчук, що найбільше критики йому доведеться вислухати за стан приміщення сільської ради. Так, саме тут, де більше всього буває голова, і забракло отієї естетики, яка радувала зір членів колєгі, для прикладу, в інших оглянутих закладах. За словами голови райдержадміністрації Володимира Денисовича Мельника, ніщо тут не змінилося з часу завершення будівництва адмінбудинку. Хоч і побілені, підфарбовані стіни, але відсутність унаочнень, декоративних вазонів, усього того, що надає приміщенню затишного домашнього вигляду, створювало якусь атмосферу казенності, перетворювало установу в зразок казарми, командиром у якій – безініціативний солдафон. Віриться, однак, що це просто якесь упущення і голови сільради, і того колективу, що з ним працює.

Загалом, обидва сільські голови – Володимир Троневи́ч і Михайло Хімчук – свій екзамен витримали. А ті незначні зауваження, котрі їм довелося вислухати, – лише невеличкий, легко виправний нюанс.

Анатолій ХУТКИЙ,
Новаки-Озеро.